

Inšventinti nauji kunigai.

1 d. liepos, bažnyčioje Šv. Jurgio, Vilniuje, naujas vyskupas Ropas išventino į kunigus penkis klierikus Vilniaus seminarijos, baigusius joje šmet mokslą. Tie nauji kunigai yra: Stanislovas Ganievič, Nikodemas Aborovič, Steponas Zapasnik, Aleksandras Sarosiek, ir Boleslovas Tezik.

Is Senapišės, Suvalkų gub.

8 d. liepos čia likosi suvertas kariškas sudas perkratėjimini provos dragunų kareivių: Malioras ir Rihovo, kurie iš kareiviskos kamos regimento paslavė 134000 rubl.; ukininko Kvietiškių valdžiaus Savickio ir Angustinavičiaus, kurie, nors žinodavo, ką minėti kareiviai padarė, juos paslėpė ir norėjo pervesti per rubėžių į Prusus; ukininko to paties valdžiaus Šmaručio, kuris, patikęs bagačius su pavogtais pinigais, apie tai nepranešė valdžios. Kaip sudas apėkštus nubaudė, apie tai dar žinių neturi.

Is Prūsų Lietuvos.

Kaip paduoda „Tilžės Nauja Lietuviška Ceitunga“, Prūsų Lietuvos rengiasi įtaisyti žmonių ir tavorių važiojimo bevežinį elektriską traukė tarp Tilžės ir Bendiklankio, o nuo čia iki Baumgartų. Įtaisyimas tokio traukio kaštavo 34000 Markių, o užlaikymas 9000 Markių. Kelionės nuo Tilžės iki Bendiklankių kaštavo nuo ypato 10 pfenigų, o iki Baumgartų 20 pf.

Kariškos valdžios pakvietė aplinkinius arklių augintojus atgabenti tinkamus kariškus arklius į Tilžę. Suvedė čia žmones apie 1000 arklių, bet iš tos valdžia pirkto tik 53 ir mokėjo po 400–650 Mrk. Matyt žmonės negeriausius arklius atvedė. Ant paprasto arklio jomarko už gerus arklius Tilžėje mokėjo po 400–500 Mrk.; už darbo arklius mokėjo tik po 50–150 Mrk., taigi nebrangiau negu jie Maskolijoje kaštuoja.

Švento Jono naktį, kaime Stanačiūse, Klaipėdos pav., sudėgė klounai, tvartai ir pastūrė ukininko Andulaidis. Apart trėbų, sudėgė tuli padarai, teiposgi dvi karvi, teilyčia, 31 avis ir 2 kaniuli.

Sodų vaisiai Prūsų Lietuvos uždėrėjo šmet vidutiniškai. Geriausieji uždėrėjo vyšnios ir kriaušės, o prasciausiai slyvos.

Gastų pav., tarp kiauiliukininko Gruberto, kaime Pamletuose, apsirėškė maras, kuris, kaip mena, likosi Prūsų Lietuvoje atvilktais iš Maskolijos.

Ant pakvietimo kareiviškų valdžios, iš viso Pilkalnis paviečio žemės savininkai ant paskirto laiko į Pilkalnį atvedė apie 2000 arklių, bet iš to didelio skaitliaus valdžios pirkto tik 15 arklių.

25 d. berželio už javus mokėjo Tilžėje: už 100 kyliogr. kviečių 14.75–16.60 Mrk., rugių 12.90–14.50 Mrk., miežių 12.75–13.55 Mrk., avių 10.90–12.35 Mrk., baltųjų žirnių iki 21 Mrk., bulvių 4.00 Mrk., šieno 4.00 Mrk., šiaudų 3.60 Mrk.

Klaipėdoj mokėjo: už šepelį kviečių 6.75–7.00 Mrk., rugių 5.75–5.80 Mrk., miežių 5.25–5.50 Mrk., avių 3.05–3.30 Mrk., žirnių 8.00–8.50 Mrk., bulvių 1.80–2.00 Mrk. Už centnerį (100 svarų) šiaudų 1.60–1.80 Mrk., šieno 2.50–2.70 Mrk. Už svarą sviesto 1.00–1.10 Mrk. Už kapą kiaušinių 3.00 Mrk.

Ant paskutinio kiauilių turgaus Tilžėje už kiaušius mokėjo po 35–37 Mrk. už kiekvieną 100 svarų gyvulo svarum.

3 d. liepos, Klaipėdoj atsibuvo trečiatis Prūsų Lietuvos Susivienijimo seimas. Ar ant seimo padaryti svarbesni, negu ant seimo Susivienijimo

mo Lietuvos Amerikoj nutarimai, apie tai žinių neturi. Kaip Amerikoj, taip ir Prusose daugelis ant seimo pribuvo, kad turėtų progą pasirodyti, laikyti kalbą, negu ką svarbesnio ant tautos labo nuveikti. Mat tą tautos labą kiekvienas kitaip suprantą ir per tai sunku ką svarbesnio nuveikti.

Tilžėj policija atėmė atėjusiam į Prusus iš Maskolijos Lietuvos darbininkui net už 3000 Markių visokių aukšinių daiktų, kaip antai: rankryšių, spilkų, žiedų ir t. t. Mena, kad tie daiktai yra turai kuo nors pavogti.

Ant paskutinio galvijų turgaus Tilžėje mokėjo: už riebius jautius po 360–400 Mrk.; už vidutines melžiamas karves po 200–240 Mrk.

Netoli Klaipėdos, maršė prigrėję bagermeisteris Firnan ir jurininkas Siedler. Ant rytujaus rado ant vandens plaukinėjančią apvirtą sią jų valtį.

Isz Amerikos.

Perkuno užmūstai.

Pagal surinktas žemdirbystės departamento žinias, ant viso plokštumos Valtijų kas metų perkunas užmuša vidutiniškai po 713 žmonių, tame 291 užmuša lauke, 158 namuose, 57 po medžiais, 973 per metus užmuša perkunas ne mirtingai. Daugiausiai perkuno užmuštų buvo štetuose prie Atlantiko, toliau eina Ohio ir Tennessee.

Neleidžia žmonių ant paceto.

ZIEGLER, ILL. Garsus milijonierius, rodosi žydas, Juozas Leiter, aptvėrė jam prigulintą žemę ir per ją neleidžia žmonių į toliau stovinčią paceto staciją. Ir valdžios nežino ką su milijonieriu daryti. Gal atseis, dėl milijonieriaus užsimanymo, pačią kitur perkelti?

Vetra.

AUGUSTA, GA. Šitose aplinkinėse siaustė baisi vetra, kuri labai daug blėdies pridėjo. Vetra nuo pietų stogų Central of Georgia geležinkelio stacijos, prie ko daug darbininkų likosi sužeisti. Vetra sugriovė dvi negrų bažnyčias; yra užmuštos ir kelios ypato.

Explozijos.

HOUSTON, TEX. Ant šienų po bėgančių karų, nežinia kas, padėjo dinamitą, kurio eksplozijos penkis kuru važiuojančios ypato likosi sunkiai sužeistos. Paskui rado du dinamito patronus padėtu kitur, bet jie ne eksplozavo. Kas tuos ne gražius šposus daro, tikrai nežinia.

Nelaimės ant geležinkelio.

STANWOOD, IOWA. Netoli nuo čia, ant Northwestern geležinkelio, susimušė du traukiai. Prie to geležinkelio tarnai likosi užmušti, o penkis ypato sunkiai sužeistos.

OLEON, N. Y. Netoli Stippen

susimušė du geležinkelio traukiai. Prie to abudu traukių vedėjai likosi užmušti.

FRANKLIN, VA. Netoli nuo čia

išsoko iš rėlių Southern geležinkelio traukis ir iš dalies susidauzė. Prie to geležinkelio tarnai likosi užmušti.

NORTH VERNON, IND. Prie čia

nykščios geležinkelio stacijos susimušė du traukiai. Prie to viena ypata likosi ant vietos užmušta, o penkis sunkiai sužeistos.

Galsrai.

RHINELAND, Wis. Siautė čia didelis gaisras, kuris išaikino apie 80 namų, kelias medžių krautuves ir lentų piovyničių. Blėdį gaisro padarytų skaito ant 200000 dol.

CLEVELAND, OH. Sudėgė čia įtaisos Forest City Bedstead Co. Blėdį gaisro padarytų skaito ant 150000 dol.

Isz darbo lauko.

Štraikai galvijų piovynčiose, prigulintose prie mėsinio trasto, buvo pasibaigę, abidvi pusės sutiko nesutikimus už algas atiduoti ant išsikimo sankaistos sūdo; piovynčių savininkai pažadėjo štraikavusius darbininkus priimti atgal per darbo. Sutikimas vienog ne ilgai viešpatavo: kaip tik darbininkai atėjo į darbą, pasirodė, kad trasto ponai ne nori išpildyti pirma duoto pažadėjimo. Mal laike štraiko į piovynčias iš visokių kraštų sugabeno daugybę scabsų. Juos prašalinti nuo vietų piovynčių savininkai atsiskė ir per tai daugelį štraikavusių darbininkų ne buvo vietos. Kas gi liko kitiems? Ar ne paistyti ant neteku-

Nuo didžiojo štraiko.

Štraikai galvijų piovynčiose, prigulintose prie mėsinio trasto, buvo pasibaigę, abidvi pusės sutiko nesutikimus už algas atiduoti ant išsikimo sankaistos sūdo; piovynčių savininkai pažadėjo štraikavusius darbininkus priimti atgal per darbo. Sutikimas vienog ne ilgai viešpatavo: kaip tik darbininkai atėjo į darbą, pasirodė, kad trasto ponai ne nori išpildyti pirma duoto pažadėjimo. Mal laike štraiko į piovynčias iš visokių kraštų sugabeno daugybę scabsų. Juos prašalinti nuo vietų piovynčių savininkai atsiskė ir per tai daugelį štraikavusių darbininkų ne buvo vietos. Kas gi liko kitiems? Ar ne paistyti ant neteku-

sių vietų sandraugų ir dirbtį draugų su sugabentais scabsais? Nuo organizuotų darbininkų tokio pasiūlymo laukti negalima, darbininkų organizacija visi turi užstoti už kelių nusikraustus, nes be vienybės juk ne galima nieko iškovoti. Kur nėra vienybės, ten nėra ir svarbių vaisių. Ką darbininkai Amerikoj iškovoję, iškovoję tik laikydami vienybės, prisilaikydami principo: visi už vieną, vienas už visus.

Pamatę, kad piovynčių savininkai lauko savo žodį ir neprima prie darbo daugelį štraikavusių darbininkų dėl priimtų scabsų, visi darbininkai atsiskė grįžti prie darbo ir tokiu būdu štraikai, apie kuriuos tikėjo visi, kad jau pasibaigė, vėl atsinaujino ir atsinaujino tik per tai, kad trasto ponai sulaužė darbininkams duotus pažadėjimus.

Ant savo susirinkimo vėžėjų unija nutarė pristoti prie štraiko ir ne važioti mėsos piovynčių, kur yra štraikai.

Tarybos tarp piovynčių savininkų ir štraikierių komiteto vedamos dar toliau, bet nežinia, kas iš to išeis. Darbininkai ne turi didelės vilties susitaikyti, jie pasirenge ant ilgo štraiko, nors ne prievartojant pildyti nors tą, ką pildyti pažadėjo.

PITTSBURG, PA. 6 liepos prasidėjo konvencija kalnakasių vakarinio štetų distrikto nr. 14, 21 ir 25. Susirinkimo delegatų apie 300. 13 d. šio mėnesio pradėjo daryti derības su kastyrio operatoriais ir dar nežinia, kada derybos pasibaigės: mat daug yra priežasčių stabdančių susitaikymą, bet didesnių nesutikimų nėra, tai galima laukti susitaikymo. Darbininkai reikalauja po 6c. nuo tonos iškastų anglių daugiau, o kastyrio savininkai nori numazinti ant 3c. Rodosi, kad bus nutarta palaikyti senus kontraktus.

St. Grigalunus.

DENVER, COL. Sekretorius Western Federation of Miners atsiskė prie prezidento Roosevelt apskūsdamas pačto viršininką Reordaną iš Victor, kur, ir Sullivan iš Cripple Creek, kurie buv atidarinėję laikus rasytus pas darbininkus, juose šnipinėja kaip caro šnipai ir neatiduoda adresantams.

SAN FRANCISCO, CAL. Darbininkai

penkių čianykčių alaus leidinyčių nutarė štraikuoti.

FALL RIVER, MAS. Darbininkai

medvilnės dirbtuvų, kurių yra 30000, nutarė štraikuoti; jie nesutinka ant numazinimo algų.

TOR, COL. Portland kastyres

atsėjo uždaryti, kadangi milicija be jokio pamato suareštavo 40 darbininkų, tai ir kiti atsiskė dirbti.

PITTSBURG, PA. Erie kastyres

susitraikavo 1000 darbininkų.

NEW YORK. Suštraikavo iš

vaziatorių tavorų ant čianykčių geležinkelio stacijų.

MANCHESTER, N. H. Suncok

medvilnės verpynčiose pagarsino, jog nuo 25 d. liepos numazina darbininkų algas ant 12 1/2 %.

WASHINGTON, D. C. Darbininkai

dirbant prie statymo arsenalo pakėlė štraiką. Jie reikalauja, kad dirbtų vien prigulinti į uni-

ISZ

Lietuvizsku dirvy.

Ne žodžiai išduoda val-

sius.

Mes mėgstame girtiesi, stegiamės reklamuoti save; tame mat megdžiojame amerikonus. Bet mes užmirštame, kad amerikonių padėjimas visai kitoks negu mus: kas amerikoniui gali pakakti (pasigyrimo ir jiems ne pakanka), mums ne pakaks.

Teisėybė, per garsų barikinimą mums pesikė parengti lietuvišką paryžių ant visosvietinės parodos Paryžiu; mes surinkome daugiau ant sušelpimo mūsų kankintinių, arba ant sušelpimo maskolietinių negu ant to buvo pagarsinta amerikonių europiečių. Bet argi tuom jau išpildėm mūsų tautiškas pareigas? Riestai bat, jeigu mes tik girtumėmės jau nuveiktais darbais. Tie mūsų nuveikti darbai ne teip svarbus ir dideli, kad mes jais galėtume pasigandinti. Jeigu mes Amerikoj sudėjomė daugiau aukų, bent pagarsintų laikraščiuose, negu europiečiai ar tai ant Paryžiaus parodos, ar ant kankintinių, ar ant galo ant moksleivių, tai teipogi ne turime pamato labai tuom girtiesi. Teisėybė, Amerikos lietuviai ant sudėjo daugiau negu Lietuvos žmonės, bet kiek iš jų aukavoj aukavo, suprasdami ką daro? Daugelis davė nikelių, 10c. arba kvortelį todėl, kad žinojo, jog jo aukas bus pagarsinta laikraščiuose, kurie aukavusį be maž ne padarys tautos geradėjų, jos išvadotų ir tai tik už nikelių arba kvortelį? Argi tai ne pigi reklama? Musų gi Amerikos lietuviai, taip kaip ir amerikoni, myli reklamą. O argi gal bat pigesnę reklamą, kaip

aukaujant kelis centus ant tautiško reikalų? Kita aukavotų dalis aukavo kelis centus todėl, kad kas prie aukavimo kalbino, todėl žmogus, nenorėdamas atsisakyti, metė kelis centus. Tarp aukavusių, turėdavo ant pasigarsinimo, ant reklamavimosi.

Europos lietuvių pagarsintų laikraščiuose aukų ar tai ant mūsų kankintinių, arba ant moksleivių, teisėybė, matyt mažai, bet tas pats nuo to, kad ne uždrausta agitacija ir ant galo europiečiai ne teip eina apie reklamą. Kas gi nežino, kiek Lietuvos žmonės, net tarnaitės sudeda išvažiuojant iš namų kiekvienam klierikui: siunčia giminės, draugai ir pažįstami ir išstremtiems, tik tų aukų aukavotai niekur negarsina. Jie aukauja, kadangi tai laiko už savo pareigą, o ne ant pasigarsinimo, pasireklamavimo; Amerikoj daugelis aukauja vien ant pasireklamavimo, ant pasigyrimo, o vienog čia agitacijos nieks ne stabdo.

Sudėjus viską į kruvą, ant galo pasirodė, kad mes labai puikavosi neturime kuom, nes nepaženktėm tėvynės lietuvių ir didžiulės neturime kuom. Mes kalbame, giriamės labiau, negu dirbame, per tai ir vaisiai mūsų darbo ne labai dideli. Tautos ateities vienog ne galima remti ant reklamos, ant pasigyrimo, tuom mes lietuviystės ne pakelsime. Žodžiais savo tautos neišganysimė, kadangi ant to reikia darbo, o ne žodžių ir besigyrimų. Darbo gi, ypač supratimo pareigų turėjus, yra mažiau, negu turėtų būti. Pildyti savo pareigas tai privalamas laukti susitaikymo. Darbininkai reikalauja po 6c. nuo tonos iškastų anglių daugiau, o kastyrio savininkai nori numazinti ant 3c. Rodosi, kad bus nutarta palaikyti senus kontraktus.

Turime mes Amerikoj daug teip vadinamų tautiškių draugysčių, bet kur tautiški darbai tų draugysčių? Argi jos pasigandina tautiško vardu ir jau nieko daugiau nuo jų reikalauja negalima? Nuo tautiškių draugysčių tauta turi tiesą laukti ir tautiškių darbų. Kol su tokiais darbais tos draugystės ne pasirodo, jos tautiškos tik iš vardo.

Ar XIX Sus. Liet. Am-selmas

atliko savo užduotį?

„Lietuva“, No. 28, užtemėjia, jog atsibuvę svariabūs trijų organizacijų seimai beje: Katalikiškojo ir Tautiškojo bei Lietuvos Laisvamanių susivienijimų, nieko svarbesnio nepaminėjo, ne nutarė ant naudos tautos ir visuomenės. Ypatinai nebuvo pakeltas ir svarstytas klausimas reikalingumo lietuviškų mokyklų ir šelpimo einančių į augtėsius mokslus lietuvių. Kad „Lietuva“ padarė trisvą patemėjimą, niekas negali užginti. Teisingi nurodymai klaidų priverčia mus mislyti, svarstyti, ir įieškoti priežasčių, kurios trukdo mūsų gerą darbą įvykdyti. Atlikti bet kokius geras darbus reikia turėti gerą norus. Tas priguli nuo rimty, svarstantį reikalą su sveiku išlavintu protu organizacijos pasitūninti. Ar tokių pasitūnintų minėtoms organizacijoms truksta, tai parodo jų nuveikti darbai. Bandyti įkalbinėti reikalingumą lietuviams mokslo kunigams, Sus. Rym. Kat. vadovams, darbas ištikro būtų bergėdžias. Nors patys kunigai vertę mokslo mato ir supranta, bet savo avėlėms protai ir mokinčiai užgina: kunigai turi savotiškus miešius ir vienatini ant jų atsikimo veikia. Auklėjimas paklusnių avėlių, dauginimas šalininkų, ištikimų tarnų, tai S. R. K. vadovų svarbiausia užduotis.

Gal kas pasakys, jog ant S. R. K. seimo suvažiuoja ir svietiški žmonės, kurie teipgi turi tiesą svarstyti tautos reikalus. Tas yra tiesa. Bet ką gali manyti ir kalbėti apie mokslo išdėdines kunigų gaspadias ir tamsios žmonelės, kurios pribuvę ant seimo, siustos neva kaip perstatytojos visuomenės reikalių, tosi starsi nutašyti stabai, ir laukia vien progos, kada galės pabučiuoti kunigui sušaltę rankovę? Žmogus, kuris negali atskirti baltą nuo juodo, negali teipgi atskirti šviesą nuo tamsos; negalima nuo tokio ne reikalauj, kad jas suprastų vertę mokslo ir ant jo platinimo darbuotojai. Taigi ir organizacija, kurios slapsti mieriai yra nešti naudą pavienios ypato, niekad negal atgauti naudos viešoms tautos reikalmams. Apie Sus. Liet. Laisv. galima pasakyti trumpai. Priešios organizacijos priguli vyrai, maž daug protą, kaip sapka, apsitvėrę, matę ir šalto ir karšto.

Be Laisvamanių turi savo svarbiausią mieri, kurio ne su vagonais negais nebutų galima ištraukti: Laisvamanių Susivienijimas veda kovą su kunigais, stumia juos į kariuomenę ir tt. Svarstyti apie mokslo laimės ir šelpimo einančių į augtėsius mokslus jį neturi ne atsakančio laiko, ne garsinai medėgiški pajėgi. Kovą su kunigais tai kas kita: ir noro daugiau ir garbės — mat karžygių. Beje, Laisvamanių geidžia, kad ant žemės viešpatautų sutikimas

ir meilė, kad ne būtų gožimo kraujo ir tt. Šis vienog dalis Laisvamanių programą yra man nesuaprantama. Aš nenoriu būti kunigų apginei, gali jie eiti mūši į jonus arba kitus krikščionybės nevidonus, tas man neapeina. Prie progos pajudinti klausymą, kuris ne man vienam užsina ant mislės ypač kad mes turime ir svarbesnius ir artesnius reikalus ne vien iškeliamus Laisvamanių.

Be aš per toli išskypau iš tikro kelio. Mes norėjome kalbėti vien apie S. L. A. kurio, sakoma, darbai patys per save giliai.

Po išuostavimus S. L. A. iš po kunigų globos, perbėgo jau treji metai, ir per tą laiką Sus. reikalai tapo pastumti ypatingai augime sanarių, tame S. L. A. pralenkė visas kitas lietuviškas organizacijas. Ką nuveikė S. L. A. ant tautos labo — to ne matome. Ypatinai ant pastaro XIX seimo to stoka pasirodė. Nekalbant apie sušelpimą pavienį ypatų, S. L. A. sanarių, ir pažadėjimo šimt A. Vistalį iš Argentinos ligonbučio, ką vargiai bo išpildys, pereitas S. L. A. seimas nieko svarbesnio nenuveikė. Klausimas apie pagerinimą dabartinį mokyklų ir šelpimą einančių į augtėsius mokslus lietuvių nebuvo visai pakeltas. Ir kodėl šis svarbiausias tautos reikalas išgaravo iš suvažiuosius S. L. A. delegatų galvų su paputimu vėjo? Reikia pripažinti gryną teisėybą, jog ant perito seimo S. L. A., vietoje darbo, užėmė garbė. Ką jau kalbėti apie pagerinimą mokyklų, kadangi mažesnių reikalų nebuvo galima pajudinti. Ant pavezdos: vienas iš delegatų užmaė pasikirti konkurso parašymu tolesnio trauko lietuviškos etimologijos ir sintakso, bet šis reikalas tapo pripažintas už nenaudingą ir didumu balsų atmetamas. Antras įnešimas — įspirkimas į Sus. garbės sanarių rado tik mažą pasipriešinimą ir be jokio kilčių, didumu balsų, tapo priimtas“.

Toliau kiti nutarimai: simpatizavimas S. L. A. kuopai, o papėikimas p. Naujokui už erzinią Shenandoah muzikantų už paglemtas visuomenės aukas ir tt. meta juoda žėlę ant buvusio S. L. A. XIX seimo delegatų. Ar šias padarytas pefito seimo klaidas pasiseks atitaityti, tai prigulės nuo delegatų, svarstantį reikalą iš visų šalių, ir atsikartiję gerą nuo blogo ateityje.

Is Plymouth, Pa.

2 d. liepos trys čianykščios draugystės: Šv. Juozapo, D. L. K. Vitoauto ir Darbininkų Klubių, turėjo ekskursiją į Lake Lodora. Žmonių ant pikniko susirinko didelis būrelis, daugelis su šeimynomis, ir visi gražiai linksminosi. Grįžtant namo, buvo matyt iš visko, kad žmonelės buvo užgandėdinti, tik tūli buvo linksni ne nuo tyro oro, bet nuo alučio ir degtinės. Komitetas rengiantis pikniką su mislijo nueiti pas kleboną ir prašyti, kad užsakyti bažnyčioj jų ekskursiją ir užtai prizadėjo duoti kelintą procentą uždario ant bažnyčios. Malonu bat išgirsti, jog minėtos draugystės, ar komitetas, paskyrė kelintą procentą ir ant tautiškių reikalų, ne vien tik ant bažnyčios. Tulos draugystės nežino dar tautiško vardo, kaip antai: D. L. K. Vitoauto, Darbininkų Klubių; joms nereikėtų užmiršti ir tautiškių reikalų. Matysime, kiek tos draugystės paskirs ant tautiškių reikalų.

Is Worcester, Mas.

6 d. liepos čia patiko nelaimė No 12 kasyklose du broliai, Vincas ir Gabrielių Dirsas. V. Dirsas buvo užkopęs ant kopėčių 20 pėdų aukščio, išgręžęs skylę, idėjęs paraką, užtaisi kaip ir visada, tada idėjo skvipis ir uždegė, o nepatėgijo, kad buvo gazo; sykiu uždegė gaza ir paraką, žmogus nepaspėjo nuplūpti, šuvis pagavo V. Dirsą ir basiai sužeidė; išgabeno iš kasyklų, tuojais jis numirė. Velionis prigulėjo į Šv. Juozapo draugystę ir Susivienijimą Liet. Am., 8 d. liepos palaidojo ant lietuviškų kapinių. Gabr. Dirsas teipgi sužeistas, bet tas gyja.

Is Elco, Pa.

9 liepos š. m. atkeliavo čia iš Lietuvos į Ameriką tulas Baltrus Zyrys. Nekokia tai naujiena, bet reikia užklausiti dėl kokios priežasties jis čia atkeliavo; gal vien dėl surinkimo morkų? Ne, jis priverstas buvo maskolietis valdžios prigulėję į švietimą šalį, nes negalėjo iškęsti persekiojimų maskolietų valdžios. Bet dėl kokių teip persekiojimo, ar gal už vagystą, ar gal už žmogudystę? Ne, tikrai už tai, jog mylėjo Tėvynę-Lietuvą, pasiškaiydamo lietuvišką knygėlę, tik už savo tėvynę guldė galvą.

Is Clerlun, Wash.

Lieturių yra čia 9 šeimynos, pavienį 11. Gyvena jie sutikime, vaidų nėra, bet tarp jų yra ir toki, kurie skiriasi nuo savo tautiečių ir nieko su jais ne nori turėti.

26 d. berželio buvo čia sušauktas susirinkimas ant apkalbėjimo reikalo sutverti kuopą Sus. Liet. Am. Iš tikro kuopą pasisekė sutverti. Prie jos prisirašė 15 sanarių, visi jie užmokėjo įstojimo ir kvartalines mokeskis; sudėjo \$2.16 ant tautiškių reikalų, pinigų pasiautė centralizmą kasieriui.

Aplinkinėse gyvena teipogi kiek lietuvių, tik vargas, kad daugelį iš jų rupi visai kas kitas, o ne tautiški reikalai: vienai per daug

myli saliuonus, kiti kazarys; tie visi nežino, kas yra tie tautiški reikalai, susipažinti su jais nėra net kada. Tarp čianykčių lietuvių yra savę vadintai bajorai; tie laikosi lenkų skverno ir priguli prie jų žvližko. Žinoma, tokiose salygoose ne lengva ką nors nuveikti ant mūsų tautos labo. Su laiku vienog, tikimės, protas daugelio lietuvių prasiblaivys ir paskui ir čia bus galima daugiau nuveikti.

3 d. liepos atsibuvo čia krikščionų dukters P. Kruglo. Ant krikščionų susirinko būrelis svečių. Besilinksminant, likosi užmanta pakaukanti pagal išgalę ant mūsų kankintinių. Susirinkę sumetė \$2.20. Iš to 7c. astiraukė ant persiuntimo, \$2.13 siunčiame į „Lietuvos“ redakciją ir paskiriame juos ant šelpimo mūsų kankintinių. (Aukavotų pravarės pagarsintos kitų vietoj).

Is Brooklyn, N. Y.

10 d. liepos atsibuvo krikščionų dukters mūsų tautiečių V. Kraučiuono. Besilinksminant svečiams, A. Kraučiuonas užmaė pažymėti krikščynas aukoms ant tautiškių reikalų, p. Matijosaitsis paaiškino svarbesnius reikalus: padėjimą mūsų kankintinių, išgabentų maskolietų valdžią, už norą apšviesti tėvynės brolius, į šaltus Sibierius tirus; padėjimą mūsų moksleivių kientančių badų besimokinant ir vergus mūsų raštininko Viskaliaus, laikomo nuo keliolikos metų Argentinos beprotynai. Susirinkę užmąnyti pritarė, atsirado tik vienas priešinąs saliuoninkas; jam matyt nepatinka, kad žmonės deda pinigų ant tautiškių reikalų, o ne prageria visų jų salinui! Susirinkę sudėjo \$1.50, kuriuos padaliname sekančiam: 60c. kankintiniams, 60c. moksleiviams ir 30c. Viskaliaui. (Aukavotų vardai ir jų aukos pagarsintos kitų vietoj: Rd.).

J. Matijosaitsis.

Is Waukegan, Ill.

Lietuvių yra čia: kelios apsidusę šeimynos ir apie 300 nevedusių vyrų, bet sutikimo nėra, vaidai kyla tankiausiai už bažnyčias reikalus. Teip buvo prie kun. Smolensko, o dabar prie Ambrazioke dar smarkiau tas apsirėikė.

10 d. liepos buvo čia sušauktas parapijos mitingas, bet ant to vien aiškiau pasirodė nesutikimai tarp kunigo ir buvusio parapijos komiteto. Kas kalta, ant ko galima mesti atsakymą už tuos nesutikimus? Be abejonės čia kalta abidvi pusės, kadangi ne geidziant vaidų, višų galima rasti kelią, kuriuom einant, ne sunku susitaikyti. Pas mus, rodosi, noro susitaikyti ne turi nė viena iš besivaidžijančių pusių. O priežodis sako, jog sutikimas visgi geresnis už vaidus, jeigu tik galima susitaikyti.

Waukeganietis.

Is Worcester, Mas.

Čia tarp žmonių platinasi visoki paskalai, apie kokias ten provastę Eimačio ir kun. Jakščio už pasoką. Kadangi vienog tie dalykai privatisti, nesilyti visuomenės, tai nėra ką apie tai rašyti. Tegul sau žmonelės kalba. Jeigu tuose paskaluose yra kiek teisėybės, tai tas apeina tik besiprovandčius, visuomenę ne užgriebia.

Worcesterio kunigelis per pamokslus smarkiai kovoją su socialistais, todėl ne turi laiko naikinti dar vodingesnių lietuvių palinkimus. Mums rodosi, daug labiau negu socializmas kenkia lietuviams: jų tamsumas, savitariniai vaidai, girtuokliavimai ir kitoki ne gražus darbai. Kodėl tų darbų kunigai ir doros mokiniojai ne naikina, bet dar prie jų besiplatinimo ir pats savo paveiklų prisideda?

Jonas Smolet

Isz maskoliszkos kalbos verte D.

„Belaisvuose broliuose turite matyt Kristų
ir išpirkt Tą. Kurs mus išpirko nuo myrio:
jus turit ištraukt iš barbarų rankų Tą, kurs
mus paverzė nuo velnio.“ Krikščionys šven-
tė tris dienas ant sanvairės: sereda, pėtny-
čia ir nedėlia, atminimui suėmimo, kankini-
mo ir prisikėlimo Kristaus. Per šventes įje-
nėpapoūdavo duris ir plūdin žolynais, pės-
čiam.

Krikščioniškos keldos paveikslas.

Besimeldziās krikščionis, pagal paveiksla katakombos.

Turtingos rymietės kapi.
(Toliaus bus.)

nuitų reikaluose. Pagal naują
nuitų tarifą: Maskolija ims nuo ja-
rų mažiausius muitus ir padarys
balengvinimus gabenant iš Mas-

Parašē Kaz. Tetmajer.

o garbės: garbingas sukakt
 akas pusę amžiaus dirbo l
 tojimo, kantriai ant labo sav
 ps....

se.
Civilizuetos viešpatystēs, ant
tīrinējimo visokių apsiīreīškīmų

nus prie viso kuno didumo, smegenys japoniečių didesni už smegenis europiečių ir amerikony.

ant adresó:
Box 776, A. Krauczunas,
Schenectady, N.Y.

10

